

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613203218
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613203218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, IČ: 00 001 350, zast. JUDr. Romanom Ambrožom, advokátom so sídlom Mikulášska 29, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 190.109,27 CZK s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/157/2013-126 zo dňa 21.01.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 79.089,75 CZK s 7,5 % úrokom z omeškania ročne od 05.06.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vyslovil, že žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 9 ods. 3 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, §§ 52 ods. 1 až 4; 53 ods. 1; 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, §§ 3 ods. 1, 2; 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, §§ 365 veta prvá; 369 ods. 1; 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že účastníci konania uzatvorili zmluvu o poskytnutí úveru č. 02955099R zo dňa 19.01.2008, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 150.000,- CZK.

Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľského úveru a Všeobecné obchodné podmienky ČSOB.

Žalovaný vyčerpal poskytnutý úver dňa 19.11.2008 bankovým prevodom v sume 150.000,- CZK z úverového účtu na bežný účet.

Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver v 84 mesačných splátkach po 2.804,- CZK, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2008 a posledná splátka mala byť splatná dňa 20.11.2015.

Z podrobného výpisu z úverového účtu žalovaného mal súd za preukázané, že žalovaný ku dňu 29.09.2010 uhradil na poskytnutý úver sumu 70.910,25 CZK, ktorú mu žalobca započítal na istinu vo výške 29.822,71 CZK a zvyšnú časť na zmluvný úrok, úrok z omeškania a pri každej splátke aj na poplatky v rôznych sumách.

Vzhľadom k tomu, že v úverovej zmluve nie je uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa, súd v zmysle aplikovaných zákonných ustanovení považoval poskytnutý úver žalovanému zo strany žalobcu za bezúročný a bez poplatkov, a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 79.089,75 CZK, čo činí rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 150.000,- CZK a sumou 70.910,25 CZK, ktorú žalovaný zaplatil.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Zároveň konštatoval, že žalovaný sa dostal s úhradou dlžnej sumy do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania, ktorých sa žalobca domáhal, a to vo výške 7,5 % ročne od 05.06.2013 do zaplatenia z prisúdenej istiny.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. §142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože v konečnom dôsledku ani žalobca a ani žalovaný a vedľajší účastník nemali vo veci plný úspech.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V konaní sa žalobca domáhal zaplatenia dlžnej čiastky vo výške 125.888,52 Kč, kapitalizovaného úroku vo výške 46.544,73 Kč, kapitalizovaného zákonného úroku z omeškania vo výške 22.676,02 Kč, úroku 13,90 % ročne z čiastky 123.566,52 Kč od 05.06.2013 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania z čiastky 125.566,52 Kč od 05.06.2013 do zaplatenia vo výške 7,5 % ročne a uplatnil si nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa zastáva názor, že slovenský právny poriadok poskytuje väčšiu ochranu práv spotrebiteľom, keď vyžaduje od veriteľa podrobnejší zoznam náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere, konkrétne informáciu o výške RPMN.

Žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu, že skutočnosť, že v zmluve je uvedené RPMN, zvyšuje ochranu spotrebiteľa natoľko, že je potrebné na vzťah aplikovať iný právny poriadok ako ten, na ktorom sa účastníci dohodli.

Súd na predmetný právny vzťah aplikoval právny poriadok Slovenskej republiky, konkrétne zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Účastníci uzavreli zmluvu o úvere č. 00295509R dňa 19.11.2008. Zákon č. 258/2001 Z. z. v čase uzavretia zmluvy neobsahoval dôsledok pri opomenutí RPMN v Zmluve o spotrebiteľských úveroch, a to že úver sa stane bezúročný a bez poplatkov. V zmysle ust. § 3 tohto zákona následok opomenutia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemôže spôsobiť ani neplatnosť zmluvy, ak bol úver čerpaný.

V dôsledku uvedeného prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu žaloby v časti istiny vo výške 46.798,77 Kč, poplatkov vo výške 2.322,- Kč, kapitalizovaných úrokov z úveru vo výške 44.476,77 Kč, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 22.676,02 Kč, úroku z úveru vo výške 13,90 % ročne zo sumy 123.566,52 Kč od 05.06.2013, úroku z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 46.798,77 Kč od 05.06.2013 do zaplataenia a nepriznania trov konania.

Žalobca mal za to, že svoj nárok dostatočne zdôvodnil a predložil prvostupňovému súdu listinné dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplýva nárok navrhovateľa. Súd mal rozhodnúť v súlade s predloženými listinnými dôkazmi.

V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnych skutkových zistení došlo zo strany prvostupňového súdu k zamietnutiu žaloby v časti istiny vo výške 46.798,77 Kč, poplatkov vo výške 2.322,- Kč, kapitalizovaných úrokov z úveru vo výške 44.476,77 Kč, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 22.676,02 Kč, úroku z úveru vo výške 13,90 % ročne zo sumy 123.566,52 Kč od 05.06.2013 a úroku z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 46.798,77 Kč od 05.06.2013 do zaplataenia a k nepriznaniu trov konania.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 214,81 Eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich mu z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 19.12.2014 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/157/2013-126 z 21.01.2014, ktorým súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 79.089,75 CZK so 7,5 % úrokom z omeškania ročne od 05.06.2013 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, preto sa rozsudok stal v tejto časti právoplatným (§ 206 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/157/2013-126 z 21.01.2014, t. j. výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania súd prvého stupňa konštatuje:

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správných skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými a k odvolacím námietkam žalobcu len na doplnenie uvádza:

Ak si účastníci spotrebiteľskej zmluvy zvolili právo, ktoré poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok, ich vzťahy sa spravujú slovenským právnym poriadkom (§ 9 ods. 3 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom).

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

Veriteľom je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zák. č. 568/2007 Z. z.).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zák. č. 568/2007 Z. z.).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o

spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby,

ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 (§ 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zák. č. 568/2007 Z. z.).

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a 1), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zák. č. 568/2007 Z. z.).

Pod právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa aplikoval správnu právnu úpravu. Pri právnom posúdení veci správne vychádzal z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zo zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 568/2007 Z. z.

Tak ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 4 ods. 2 písm. j), následkom je, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

V súvislosti s týmto správnym právnym záverom prvostupňový súd správne konštatoval, že za situácie, keď bol žalovanému žalobcom poskytnutý dňa 19.11.2008 úver vo výške 150.000,- CZK a žalovaný ku dňu 29.09.2010 uhradil na poskytnutý úver sumu 70. 910,25 CZK, ktorú mu žalobca započítal na istinu vo výške 29 822,71 CZK a zvyšnú časť na zmluvný úrok, úrok z omeškania a pri každej splátke aj na poplatky v rôznych sumách, vzhľadom k tomu, že v úverovej zmluve nie je uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa, v zmysle správne aplikovanej právnej úpravy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi prisúdená istina vo výške 79.089,75 CZK je rozdielom medzi poskytnutým úverom vo výške 150.000,- CZK a sumou 70.910,25 CZK, ktorú žalovaný zaplatil.

Preto súd prvého stupňa správne v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Odvolací súd ďalej konštatuje, že správne rozhodnutiu vo veci samej, t. j. o zamietnutí žaloby v časti prevyšujúcej žalobcovi priznaný nárok zodpovedá aj správne rozhodnutie o trovách konania.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval ustanovenie § 142 od. 2 Občianskeho súdneho poriadku a správne konštatoval, že žiadny z účastníkov ani vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania, pretože v konečnom dôsledku ani žalobca, ani žalovaný a ani vedľajší účastník nemali vo veci plný úspech.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V odvolacom konaní neúspešný žalobca, ktorý si uplatnil trovy, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.